

ԱՐԹՈՒՐ ԴԱՄԲԱՐՅԱՆ

ՀՀ գլխավոր դատախազության բաժնի պետ,
իրավաբանական գիտությունների դոկտոր

**ՆԱԽԱՔՆՆԱԿԱՆ ՑՈՒՑՄՈՒՆՔՆԵՐԻ
ԴԱՏԱԿԱՆ ԴԵՊՈՆԱՑՈՒՄԸ**
(ԻՐԱՎԱՀԱՄԵՍԱՏԱԿԱՆ ՎԵՐԼՈՒԾՈՒԹՅՈՒՆ)

ՀՀ քրեական դատավարության օրենսգրքի նախագծի (Նախագիծ) 42-րդ գլխում նախատեսված է քրեադատավարական նոր ինստիտուտ՝ ցուցմունքների դատական ղեպոնացումը: Նախագծի 312-րդ հոդվածի համաձայն՝ ցուցմունքի դատական ղեպոնացումը կատարվում է՝ 1) մեղադրյալի խոստովանական ցուցմունքի պատշաճությունն ապահովելու նպատակով՝ քննիչի միջնորդությամբ: 2) դատաքննությանը ներկայանալու հնարավորություն չունենալու կամ դատաքննության ընթացքում իրավաչափորեն ցուցմունք չտալու հիմնավոր ենթադրության պարագայում այդ անձից պատշաճ ցուցմունք ստանալու նպատակով՝ քննիչի կամ վարույթի մասնավոր մասնակցի միջնորդությամբ:

ՀՀ քրեական դատավարությունում ցուցմունքների դատական ղեպոնացման կարգավորումների, մասնավորապես մեղադրյալի խոստովանական ցուցմունքները ղեպոնացնելու՝ իրավաչափությունը գնահատելու նպատակով կարևոր նշանակություն ունի այս ինստիտուտի իրավահամեմատական վերլուծությունը: Մույն հոդվածում կներկայացվի Մոլդովայի, Էստոնիայի, Ռուսաստանի, Վրաստանի, Խորվաթիայի, ԱՄՆ-ի, Գերմանիայի քրեական դատավարության օրենսդրությամբ, ինչպես նաև Ղազախստանի քրեական դատավարության օրենսգրքի նախագծով ցուցմունքների ղեպոնացման իրավակարգավորումները:

Մոլդովայի 2003թ.-ի քր. դատ. օր.-ի 109-րդ հոդվածի համաձայն՝ եթե վկան արտասահմանում գտնվելու կամ այլ հիմնավոր պատճառներով չի կարող մասնակցել դատարանում գործի քննությանը, ապա դատախազի պահանջով նրան կարող է հարցաքննել քրեական հետապնդման դատավորը՝ ապահովելով կասկածյալի, մեղադրյալի, նրա պաշտպանի, տուժողի և դատախազի՝ հարցաքննվող վկային հարցեր տալու հնարավորությունը:

Էստոնիայի Հանրապետության 2004թ.-ի քր. դատ. օր.-ի 67-րդ հոդվածի համաձայն՝ նախնական քննության դատավորը, հաշվի առնելով հան-

ցագործության ծանրությունը կամ բացառիկ հանգամանքների առկայությունը, դատախազության միջնորդությամբ՝ վկայի անվտանգության ապահովման նպատակով վերջինիս անանուն վկա ճանաչելու որոշում կայացնելուց առաջ հարցաքննում է՝ նրա անվտանգությունն ապահովելու անհրաժեշտությունը որոշելու նպատակով: Էստոնիայի Հանրապետության քրեական դատավարության օրենսգրքում 2013թ.-ին կատարված փոփոխություններով նախատեսվում է մինչդատական ցուցմունքների ղեպոնացման առավել լայն հնարավորություն: Օրենքում կատարված փոփոխության համաձայն՝ դատախազությունը, կասկածյալը կամ պաշտպանը կարող են միջնորդել, որպեսզի վկան հարցաքննվի նախնական քննության դատավորի մոտ, եթե հետագայում քրեական գործի դատական քննության ընթացքում վկային հարցաքննելը կարող է անհնարին լինել, կամ վկայի վրա կարող են ազդեցություն ունենալ՝ նրա կողմից սուտ ցուցմունք տալու նպատակով: Դա նշանակում է, որ, եթե վկան չներկայանա դատարան (ինչը, ցավոք, պատահում է բավականին հաճախ), նրան սպառնան կամ շահարկեն, ապա որպես ապացույց՝ գործին կկցվեն մինչդատական վարույթի ընթացքում տրված ցուցմունքները²:

Ռուկրահնայի 2012թ.-ի քր. դատ. օր.-ի 225-րդ հոդվածը կարգավորում է նախաքննության ընթացքում վկայի և տուժողի հարցաքննությունը դատական նիստում, որը կարող է կատարվել բացառիկ դեպքերում՝ վկայի և տուժողի կյանքին կամ առողջությանը սպառնացող վտանգի, ծանր հիվանդության կամ այլ հանգամանքների առկայության դեպքում, որոնք կարող են անհնար դարձնել դատարանում նրանց հարցաքննությունը կամ ազդել ցուցմունքների հավաստիության և լրիվության վրա:

Վրաստանի 2009թ.-ի քր. դատ. օր.-ի 243-րդ հոդվածը նախատեսում է վկաների ցուցմունքների ղեպոնացումը և նրանց հեռահարցաքննությունը: Այսպես, նշված հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝

www.lawinstitute.am

ԱՐԴԱՐԱԴԱՏՈՒԹՅՈՒՆ

վկայի մահվան, Վրաստանի Հանրապետության տարածքում չլինելու կամ նրա գտնվելու վայրը անհայտ լինելու դեպքում դատարանում հրապարակվում են նախաքննության ընթացքում վկայի դեպոնացված և օրենքների պահանջների պահպանմամբ ձեռք բերված ցուցմունքները: Նույն հոդվածի երկրորդ մասում սահմանված է, որ վկան կենթարկվի հարկադրանքի, սպառնալիքի, կկաշառվի, և, եթե նրա ցուցմունքների մեջ առկա են էական հակասություններ, ապա կողմերը կարող են միջնորդել, որ հրապարակվեն վկայի չդեպոնացված ցուցմունքները: Մեղադրական դատավճռի հիմքում չեն կարող դրվել միայն այդ ցուցմունքները:

Ի դեպ, Ղազախստանի Հանրապետության քրեական դատավարության նոր օրենսգրքի նախագծում մանրամասն կարգավորվում է վկայի և տուժողի ցուցմունքների դեպոնացման ընթացակարգը³: Նշված նախագծի 53-րդ, 55-րդ հոդվածների համաձայն՝ քննիչ դատավորը իրավասու է դատախազի, պաշտպանի միջնորդության հիման վրա դեպոնացնել վկայի և տուժողի ցուցմունքները, եթե առկա են հիմքեր՝ ենթադրելու, որ նրանց ավելի ուշ հարցաքննելը օբյեկտիվ պատճառներով կարող է անհնարին լինել (Ղազախստանի Հանրապետությունից դուրս հիմնական բնակության վայր, արտասահման, մեկնելը, առողջության ծանր վիճակը, անվտանգության միջոցների կիրառումը) կամ հիմնական (գլխավոր) դատական քննության ընթացքում իրականացվող հարցաքննության ժամանակ նրանց նկատմամբ հնարավոր հոգետրավմատիկ (психотравмированию) ազդեցության բացառման նպատակով: Նախագծի 217-րդ հոդվածում սահմանվում են քննիչ դատավորի կողմից տուժողի, վկայի հարցաքննության առանձնահատկությունները (ցուցմունքների դեպոնացում): Այսպես, դատախազը, պաշտպանը իրավունք ունեն միջնորդել քննիչ դատավորի կողմից տուժող, վկա հանդիսացող անձի հարցաքննության վերաբերյալ: Մինչդատական վարույթն իրականացնող անձը իրավասու է դատախազին դիմել քննիչ դատավորի մոտ վկայի կամ տուժողի ցուցմունքների դեպոնացնելու միջնորդություն ներկայացնելու վերաբերյալ: Նման առաջարկին վարույթն իրականացնող անձը կցում է վկայի, տուժողի ցուցմունքները դեպոնացնելու անհրաժեշտությունը հավաստող քրեական գործի նյութերը: Ներկայացված նյութերը ուսումնասիրելուց հետո դատախազը մեկ օրվա ընթացքում որոշում է կայացնում քննիչ դատավորին ցուցմունքների դեպոնացման միջնորդություն

ներկայացնելու վերաբերյալ: Քննիչ դատավորը միջնորդությունը ուսումնասիրում է այն ստանալուց հետո 3 օրվա ընթացքում և ուսումնասիրման արդյունքում պատճառաբանված որոշում է կայացնում միջնորդությունը բավարարելու կամ մերժելու մասին: Միջնորդությունը բավարարելու դեպքում քննիչ դատավորն առաջին իսկ հնարավոր ժամկետն է նշանակում հարցաքննության համար, որի մասին տեղեկացվում են դատախազը, կասկածյալը և նրա պաշտպանը: Քննիչ դատավորի՝ միջնորդությունը մերժելու մասին որոշումը կարող է բողոքարկվել: Ցուցմունքները դեպոնացնելու մասին դատախազի միջնորդությունը քննիչ դատավորի կողմից մերժելը չի խոչընդոտում ցուցմունքները դեպոնացնելու միջնորդությամբ կրկին դիմել դատարան, եթե ծագել են այնպիսի հանգամանքներ, որոնք հիմնավորում են ցուցմունքները դեպոնացնելու անհրաժեշտությունը: Քննիչ դատավորի կողմից տուժողի և վկայի հանցաքննությունը իրականացվում է այն անձանց ներկայությամբ, ովքեր միջնորդել են ցուցմունքների դեպոնացման համար: Կասկածյալը հարցաքննությանը չի հրավիրվում, եթե նրա ներկայությունը հարցաքննությանը կարող է վտանգել տուժողի, վկայի անվտանգությունը: Պաշտպանը կարող է քննիչ դատավորին միջնորդել՝ աջակցելու իրեն անձանց հարցաքննության կանչելու հարցում: Ծանուցում ստացած կասկածյալի չներկայանալը չի խոչընդոտում հարցաքննության իրականացմանը: Հարցաքննությունը չի իրականացվում, եթե ծանուցում ստացած դատախազը կամ պաշտպանը չեն ներկայացել հարգելի պատճառով և նախապես տեղեկացրել են դրա մասին դատարանին: Եթե դատավարության մասնակիցը, ով միջնորդել է հարցաքննություն իրականացնելու մասին, չի ներկայանում հարցաքննությանը կամ քննիչ դատավորին չի ներկայացնում այն անձին, ում հարցաքննության մասին նա միջնորդել է, հարցաքննությունը չի իրականացվում: Հարցաքննության ավարտից հետո քննիչ դատավորը դատական նիստի՝ վկայի ցուցմունքների դեպոնացման մասին արձանագրությունը ուղարկում է դատախազին՝ քրեական գործի նյութերին կցելու համար: Անձինք, ում ցուցմունքները դեպոնացվել են մինչդատական վարույթի ընթացքում, չեն կանչվում դատական նիստին:

Ղազախստանի քր. դատ. օր-ի նախագծում նախատեսված է նաև անչափահաս տուժողի և վկայի հարցաքննության առանձնահատկությունները, ըստ որի՝ դատական նիստին չեն կանչվում և

չեն հարցաքննվում անչափահաս վկան կամ տուժողը, եթե նրանց ցուցմունքները մինչդասական վարույթում քննիչ դատավորի կողմից դեպոնացվել են:

Ինչպես նկատում ենք, նշված երկրներում վկայի ցուցմունքների դեպոնացման հիմքերից է այն, որ վկան կամ տուժողը օբյեկտիվ, այդ թվում՝ հիվանդության պատճառներով, չի կարող ներկայանալ դատաքննությանը: Սակայն, առանձին պետություններում նման դեպքերի համար նախատեսված է ոչ թե ցուցմունքների դեպոնացում, այլ հեռահարցաքննության հնարավորություն: Այսպես, *Խորվաթիայի 2003թ.-ի* քրեական դատավարության ակտի 247-րդ հոդվածի, 248-րդ հոդվածի 6-րդ մասի համաձայն՝ եթե վկան տարիքի, առողջության կամ հաշմանդամության պատճառով չի կարող ներկայանալ դատարան, ապա նա կարող է ցուցմունք տալ իր գտնվելու վայրում: Այդ վկաները կարող են հարցաքննվել տեխնիկական միջոցների կիրառմամբ՝ հարցաքննության տեսաձայնագրմամբ:

ԱՄՆ-ի քրեական դատավարության դաշնային կանոնների (2012թ.-ի դեկտեմբերի 1-ի դրությամբ) 15-րդ կանոնի համաձայն՝ մի կողմը կարող է դեպոնացնել ապագա վկայի ցուցմունքները՝ դրանք դատաքննության համար պահպանելու նպատակով: Գատարանը կարող է բավարարել ցուցմունքները դեպոնացնելու մասին կողմի միջնորդությունը բացառիկ հանգամանքների դեպքում՝ ելնելով արդարադատության շահերից: Եթե դատարանը որոշում է դեպոնացնել ցուցմունքները, ապա այն կարող է նաև պահանջել այն վկայից, որի ցուցմունքները դեպոնացվում են, ներկայացնել իր տիրապետության ներքո գտնվող ցանկացած նյութ, ներառյալ ցանկացած գիրք, թերթ, փաստաթուղթ, արձանագրություն, ձայնագրություն կամ որևէ այլ տվյալ:

ԱՄՆ-ի քրեական դատավարության դաշնային կանոններով նախատեսված է, որ *վկան, ով արգելանքի է վերցված* ըստ 18 U.S.C. §3144-ի⁴, կարող է պահանջել դեպոնացնել իր ցուցմունքները՝ դրա վերաբերյալ ներկայացնելով գրավոր միջնորդություն և կողմերին ծանուցելով այդ մասին: Այնուհետև դատարանի հրամանով կարող է իրականացվել ցուցմունքների դեպոնացում, իսկ վկան ազատ է արձակվում դեպոնացման արձանագրությունը երդմամբ ստորագրելուց հետո:

Կանոն 15(c)–ով սահմանվում է վկայի ցուցմունքների դեպոնացմանը մեղադրյալի մասնակ-

ցության կարգը: Կանոններով տարանջատված է վկայի ցուցմունքների դեպոնացմանը կալանավորված մեղադրյալի և ազատության մեջ գտնվող մեղադրյալի մասնակցության առանձնահատկությունները: Այսպես, *կալանավորված մեղադրյալին* վկայի ցուցմունքի դեպոնացմանը պետք է ներկայացնի այն կալանավարի աշխատակիցը, որտեղ պահվում է մեղադրյալը: Մեղադրյալը չի ներկայացվում ցուցմունքների դեպոնացմանը, եթե գրավոր ձևով հրաժարվում է դեպոնացմանը մասնակցելու իրավունքից կամ հեռացվում է դեպոնացման գործընթացից, եթե նախկինում զգուշացվել է դեպոնացման ընթացքում կարգազանց վարքագիծ դրսևորելու անթույլատրելիության մասին, սակայն շարունակում է դրսևորել նման վարքագիծ:

Ազատության մեջ գտնվող մեղադրյալը իրավունք ունի միջնորդել դատարանին մասնակցելու վկայի ցուցմունքի դեպոնացմանը: Եթե կառավարությունը Կանոն 15(d)–ով նախատեսված կարգով՝ *հոգում է դեպոնացմանը մասնակցելու հետ կապված մեղադրյալի ծախսերը*, սակայն մեղադրյալը չի ներկայանում ցուցմունքի դեպոնացմանը, ապա հիմնավոր պատճառի բացակայության դեպքում մեղադրյալը հրաժարվում է ներկա լինելու իրավունքից և այդ իրավունքի հիման վրա դեպոնացում անցկացնելու և դեպոնացված ցուցմունքները օգտագործելու դեմ առարկելու իրավունքից:

Կանոն 15(c) (3)–ով կարգավորվում է առանց մեղադրյալի ներկայության ԱՄՆ-ի տարածքից դուրս գտնվող վկայի ցուցմունքների դեպոնացումը: Այսպես, ԱՄՆ-ի տարածքից դուրս գտնվող վկայի դեպոնացումն առանց մեղադրյալի ներկայության կարող է իրականացվել, եթե դատարանը կոնկրետ գործի հանգամանքներով պարզում է հետևյալը՝

1. ծանր հանցագործություններով քրեական հետապնդման նպատակով վկայի ցուցմունքը կարող է կարեւոր ապացույց համարվել գործի փաստական հանգամանքների հաստատման համար,
2. մեծ հավանականություն կա, որ հնարավոր չի լինի ապահովել վկայի մասնակցությունը դատաքննությանը,
3. վկայի ներկայությունը ԱՄՆ-ում իրականացվող դեպոնացմանը հնարավոր չէ,
4. մեղադրյալը չի կարող ներկա գտնվել այլ երկրում գտնվող վկայի հարցաքննությանը, որովհետև.
 - ա) երկիրը, որտեղ գտնվում է վկան, թույլ չի տա մեղադրյալին ներկա լինել դեպոնացմանը,
 - բ) հնարավոր չէ կալանավորված մեղադրյա-

ԱՐԴԱՐԱԴԱՏՈՒԹՅՈՒՆ

լի անվտանգ փոխադրել վկայի գտնվելու երկիր և այնտեղ ապահովել նրա պաշտպանությունը,

զ) ազատության մեջ գտնվող մեղադրյալի համար ոչ մի ողջամիտ պայման չի կարող երաշխավորել նրա ներկայությունը դեպոնացման, դատաքննության կամ դատապարտման ընթացքում,

5. մեղադրյալը ողջամիտ միջոցներով կարող է մասնակցել այլ երկրում գտնվող վկայի ցուցմունքների դեպոնացմանը:

ԱՄՆ-ում քրեական դատավարությունում ցուցմունքների դեպոնացումն իրականացվում է քաղաքացիական դատավարության դաշնային կանոններով սահմանված կարգով, եթե այլ բան նախատեսված չէ քրեական դատավարության դաշնային կանոններով կամ դատարանի որոշմամբ, բացառությամբ.

1) Գեպոնացման հարցաքննության և խաչաձև հարցաքննության ծավալը և ձևը պետք է համապատասխանեն դատավարության ընթացքում թույլատրելի ծավալին ու ձևին:

2) Գեպոնացման ընթացքում կառավարությունը մեղադրյալին և նրա պաշտպանին պետք է տրամադրի իր տիրապետության ներքո գտնվող ցանկացած նյութ կամ վկայի պնդում, որոնց ծանոթանալու հնարավորություն կունենար մեղադրյալը դատաքննության ընթացքում:

Առանձին պետություններում նախատեսված է արգելանքի վերցված մեղադրյալին դատարանի կողմից հարցաքննելու հնարավորություն: Այսպես, Գերմանիայի քրեական դատավարության օրենսգրքի 135-րդ պարագրաֆի համաձայն՝ մեղադրյալը⁶ պետք է անհապաղ ներկայացվի դատարան և հարցաքննվի: Բերման ենթարկելու որոշման հիման վրա նա կարող է ձերբակալվել մինչև բերման ենթարկելու պահից հաջորդ օրվա վերջը: Այս նորմը վերաբերում է ոչ թե մեղադրյալի խոստովանական ցուցմունքների դեպոնացմանը, այլ արգելանքի վերցված անձին դատարան ներկայացնելու և այնտեղ հարցաքննելու մասին, որը նպատակ

է հետապնդում դատարանի կողմից ստուգել արգելանքի վերցնելու իրավաչափությունը:

Այսպիսով, իրավահամեմատական վերլուծության արդյունքում կարելի է կատարել հետևյալ եզրահանգումները.

1. Արտասահմանյան երկրներում ցուցմունքների դատական դեպոնացումն ունի լայն տարածում, ինչով ապահովվում են մի կողմից քրեական արդարադատության արդյունավետությունը, դատաքննության անմիջականության սկզբունքը, մյուս կողմից՝ մեղադրյալի՝ իր դեմ ցուցմունք տված անձի հարցաքննության իրավունքը:

2. Արտասահմանյան երկրներում նախատեսված է առավելապես վկաների և տուժողի ցուցմունքների դատական դեպոնացում, եթե վկան կամ տուժողը օբյեկտիվորեն չեն կարող մասնակցել դատաքննությանը (հիվանդություն, այլ պետությունում գտնվել), կամ նրանց մասնակցությունը դատաքննությանը նպատակահարմար չէ՝ նրանց անվտանգության նկատառումներից ելնելով:

3. Մեղադրյալի խոստովանական ցուցմունքների դեպոնացման ինստիտուտ նախատեսված չէ: Առանձին պետություններում խոսվում է միայն արգելանքի վերցված մեղադրյալին դատարանի կողմից հարցաքննելու հնարավորության մասին, որի նպատակը ոչ թե ցուցմունքների դեպոնացումն է, այլ արգելանքի վերցնելու իրավաչափության դատական գնահատումը:

Ելնելով վերլուծության եզրահանգումներից՝ առաջարկում ենք ՀՀ քր. դատ. օր-ի Նախագծից հանել մեղադրյալի ինքնախոստովանական ցուցմունքների պատշաճությունն ապահովելու նպատակով նրա ցուցմունքների դատական դեպոնացման մասին դրույթները:

¹ Տե՛ս Ղամբարյան Ա., Բաղդասարյան Գ. Գատարանում նախաքննական ցուցմունքների հրապարակումը և ցուցմունքների դատական դեպոնացումը: «Օրինականություն», 2013, թիվ 75, էջեր 37-47:
² Տե՛ս Ииѳопреcc N36.
³ Տե՛ս <http://www.zakon.kz/4526068-dose-its-na-proekt-ugolovno.html> (5 ապրիլի 2013թ. դրությամբ):
⁴ Տե՛ս Տվյալ դեպքում խոսքը է գնում վկայի ցուցմունքները դեպոնացնելու նպատակով նրան բերման ենթարկելու մասին:
⁵ Տե՛ս Կանոն 15 (d)-ի համաձայն՝ եթե դեպոնացումն իրականացվել է կառավարության որոշմամբ, ապա դատարանը կարող է, իսկ մեղադրյալի կողմից դեպոնացմանը մասնակցելու ծախսերը վճարելու

անհնարինության դեպքում դատարանը պետք է պահանջի, որ կառավարությունը վճարի հետևյալ ծախսերը՝ (1) դեպոնացմանը մասնակցելու համար մեղադրյալի և մեղադրյալի փաստաբանի երթևեկելու և ապրելու միջոցների հետ կապված ծախսերը, (2) դեպոնացման պատճենի համար կատարվող ծախսերը:

⁶ Տե՛ս «Beschuldiger» - կասկածելի անձ, որի նկատմամբ իրականացվում է քրեական վարույթ, սակայն դեռևս նրա նկատմամբ հրապարակային քրեական մեղադրանք չի ներկայացվել և գործով դատաքննություն չի սկսվել:

РЕЗЮМЕ

Судебная депонация показаний предварительного следствия (сравнительно-правовой анализ)

В результате сравнительно-правового анализа можно прийти к следующим выводам:

1. В иностранных государствах судебная депонация показаний имеет широкую распространенность, чем, с одной стороны, обеспечивается эффективность уголовного правосудия, принцип непосредственности судебного производства, с другой – право обвиняемого допросить лицо, давшее против него показания.
2. В иностранных государствах преимущественно предусматривается возможность судебной депонации показаний потерпевшего и свидетелей, если свидетель либо потерпевший по объективным причинам (болезнь, нахождение на территории иного государства) не могут участвовать в процессе судопроизводства либо их участие во время судопроизводства нецелесообразно, исходя из необходимости обеспечения их безопасности.
3. Не предусмотрен институт депонации признательных показаний обвиняемого. В отдельных государствах говорится лишь о возможности допроса судом взятого под стражу обвиняемого, однако в данном случае целью такого допроса является не депонация показаний, а судебная оценка правомерности взятия лица под стражу.

Исходя из вышеуказанных тезисов, предлагается изъять из проекта уголовно-процессуального кодекса РА положения о судебной депонации показаний обвиняемого с целью установления надежности признательных показаний обвиняемого.

SUMMARY

Judicial deponation of indications of preliminary investigation (comparative and legal analysis)

As a result of the comparative and legal analysis it is possible to come to the following conclusions:

1. In the foreign states the judicial deponation of indications has prevalence, than, on the one hand, efficiency of criminal justice, the principle of a spontaneity of judicial production is provided, with another – the right accused to interrogate the person which has given against it evidences.
2. In the foreign states possibility of a judicial deponation of indications of the victim and witnesses if the witness or the victim for the objective reasons (an illness, stay in the territory of other state) can't participate in process of legal proceedings is mainly provided or their participation during legal proceedings is inexpedient, proceeding from need of ensuring their safety.
3. The institute of a deponation of grateful indications of the accused isn't provided. In the certain states it is spoken only about possibility of interrogation by court detained accused, however in this case the purpose of such interrogation is not the deponation of indications, and a judicial assessment of legitimacy of a capture of the person under guards.

Proceeding from the above theses, it is offered to withdraw from the draft of the code of criminal procedure of RA of the provision on a judicial deponation of indications accused for the purpose of establishment of reliability of grateful indications of the accused.